

Den Femte:

Riddarne.

Hwad förtjenster i vårt land — san,
Som fördubblas efter hand — san! Se
hur alla bära Utan på sin åra! Se
hwad stjernor och hwad band — san!

2. Se på denna dignitär — san!
Fast han utan hufvud är — san,
Han i kedjan långa, Bär dock hufwen
många Utas engla-adelns här — san!

3. Se Kaptenen som der går — san!
Han blef Riddare i år — san. Rid-
dare af Svärdet, Sedan han på gården
Wid en salwa swedt sitt hår — san.

4. Se på denna Bondkapsan — san!
Seglarns stjerna på koftan — san. Nu
har hon gått neder. Mörkret sig för-
breder Och då triumferar san — san.

5. Se på Riksdagsmannen der — san!
Som det gröna halsband bär — san!
Han fick denna prydnad För sin blinda
lydnad Och sitt spejande besvär — san.

6. Mången lika dum som jag — san,
Har erhållit ridderslag — san. Ingen
mer är gerna Saker för en stjerna. Vi
så se en wacker dag — san...

Rostar 1 skilling banko.

G 5 992

Fem alldeles nya och wackra

Wisor,

Den Första:

En wisa will jag sjunga &c.

Den Andra:

Ja tusende gånger när jag &c.

Den Tredje:

Gosse din tro är bruten, &c.

Den Fjerde:

Den utestängda äkta Mannen.
Nå men har man sett på så besängdt &c.

Den Femte:

Riddarne.

Hwad förtjenster i vårt land &c.

(Sjunges under egna behagliga melodier.)

Lindöping, 1842. A. Petré & Söns Officin.

Den Första:

En Wisa will jag sjunga för Sällskapet här, men helst för den wännen jag håller så kär; den wisan will jag sjunga bland ensamma lundar men helst när det sker uti älskones stund.

2. Det war en Söndags afton jag klädde mig till dans, då fick jag se de tecken som gic öfwer mig sannt; då fick jag se de Glickor, ja fyra intill fem, men ack! Swad förnöjelse att få tala med dem.

3. De dansade, de roa sig till flockan slagit tu, men wi som woro hemma wi lade oss i ro; jag lade mig neder med ett oroligt sinn, jag tänkte uppå flickan men somnade likwäl in.

4. Jag låg der en stund, men hur länge det war, jag drömde en dröm, som war rolig och rar, jag drömde att jag war uti främmande land, men hwad i för landskap, jag ej beskriwa kan.

5. Jag drömde att jag war i en kammare så rar, der flickor och gofvar församlade war; och midt uti kammaren der stod ett stort bord, dit wi alla blefwo kallade att skrifa några ord.

6. Jag drömde att jag war i en Trädgård så rar, der alla blad och blommor allt mognade war; och midt uti Trädgården hitte jag en ros, hon war röder emot söder och blåer mot nord.

7. Men se uppå de blader som wisar mot nord, det är namnet på de flickor som ej har hållit ord; men se uppå de blader som wisar emot söder, det är namnet på de gofvar som göra hwad de bör.

8. Den flickan hon war uppå sitt adertonde år, när hon började att kamma och krusera sitt hår; den flickan hon hade en så dejeliger gång, och så ljufweliger stämman på wisan hon sång.

Den Andra:

Ja tusende gånger när jag mig påminner, då jag i min ungdom först narrader blef; ja lyckan och sällheten mig ej mer berömmier! jag blott för din skull ökas qwalen för mig.

2. Mitt barnsliga hjerta af sorg blef bebundet, olycklig war den dagen då jag träffade dig; med falskhetens kedjor har jag blifwit bunden, Gud gifwe jag låge i den swartaste mull.

3. Du glädjer dig åt när du ser mig bedröfwad, hwaröfwer så ökas min ångslan och sorg; men jag kan ej annat göra, än wäl för dig bedja; i mörkaste grafwen skall jag bedja för dig.

4. Lef nöjd med din maka, och narra ej flera, jag önskar att ingen må lida som jag; men jag kan ej annat göra, än wäl för dig bedja; i mörkaste grafwen skall jag bedja för dig.

5. Nu slutar jag min wisa, jag rår ej längre sjunga, ty tiden synes mig så beswärlig och tung; men jag kan ej annat göra, än wäl för dig bedja, i mörkaste grafwen skall jag bedja för dig.

Den Tredje:

Göfse din tro är bruten, den du mig
en gång swor; såg hwem har löst upp
knuten, jag snart i grafwen går.

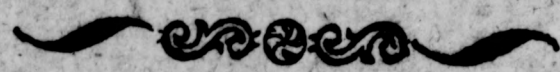
2. Glicka du mins nog den dagen,
då du mig trogen war; men se din sto-
ra falskhet, den dig tillbakas drar.

3. Blesnad är du på kinden, blom-
strande war du nyf; kall blåser afton-
winden, kall blir din affkeds-nyf.

4. Skall nu ett sådant hjerta lida
så mycket qwal? Gud will of alla falla
in i sin glädjesal.

5. Tack nu för alla nöjen, fast du
har egt dem sielf; nu will jag ensam
wara, intill den sista qwall.

6. Nu får jag affsed taga af dig
min lilla wän, låt ingen dig bedraga;
jag kommer snart igen.

Den Fjerde:

Den utestängda äkta Mannen.

Nå men har man sett på så befängdt,
— san! Ljuset har hon släckt och porten
stängdt — san. Jag ej wägar bulta,

Får wäl gå och stulta Hela natten,
fastän det är strängt — san.

2. Snö och blåst utaf den bittra sort
— san: Wästen tunn och fracken något
kort — san Hur jag jemkar kragen, Fry-
ser ändå magen. Sfwerrocken har jag
spelat bort — san.

3. Wore min Barbara mera öm —
san! Men nu är hon som en furie gröm
— san. Säkert hon mig strypte, Blå
och gul mig nyppte, Om jag störde hen-
nes ljustwa dröm — san.

4. Magen swider. Jag kan ej stå
rak — san. Snön går in, som i ett
sprucket tak — san, Genom tån och
klacken. Störtet utaf fracken Kan ej
räcka både fram och bak — san.

5. Hursch! Nej nu jag måste bulta
på — san. Ålskade Barbara, dypna då
— san! Jag skall aldrig wara Borta;
hemma bara. Ja i bleka döden stå på
tå — san.

6. Wore godt att nu ha rygg af sten
— san. Jag hör hennes stämma alla-
re'n — san. Jag hör toffeln knarra,
Alla lemmar darra, Jag kan netto stå
på mina ben — san.

